

Obnovitev dolenske tramvajske proge

Obnovitev te proge je potrebna prav tako, kakor zgrajitev svetokriške

Ljubljana, 29. julija
Stara želja meščanov bo letos izpolnjena: obnovljena bo dolenska tramvajska proga, kar bo marsikoga razvesello tem bolj, ker je bilo nekaj časa celo v razpravi, da bi odpravili tramvajski promet med magistratom in dolenskim kolodvorom. Prejšnja leta so se nekateri tudi ogrevali za uvedivo triletbusov na dolenski progi, vozil, ki imajo sicer motorje za električni pogon, a vozijo brez tračnic (imajo kolesa kakor avtobusi) ter se do neke mere lahko izogibajo drugim vozilom.

Vsi ti načrti so propadli, kar je menda najbolj. Izkazalo se je, da bi Ljubljana zelo pogrešala da se ljudje precej poslužujejo tramvaja, ceprav vožnja na dolenski progi nikakor ni prijetna. Vzdrževanje te proge je prizadevalo upravi cestne zeleznice edenčče večje skrb. Temelji so zelo slabici, da je treba tračnice neprestano podbijati, a se še kaj kaj temu udajajo. Razen tega so na tej progi stare tračnice, ki so po včasini že tako obrabljene, da so tanka kakor papir. Vožnja s težkimi tramvajskimi vozovi po takšnem taktu seveda ni mogoča, zato tu vozijo stari, lahki vozovi, ki so tudi že dosfuzili. V resnici ni bilo lahko vzdrževati takoj dolgo promet na izredno slabih progah in zadovoljiti moramo biti, da niso ustavili prometa na nji že pred leti.

Ko so pred leti obnavljali tramvajska proga po mestu, smo prizakovani, da bodo obnovili tudi tramvajski proga. Pripravljeni so bili že vsi načrti, a za delo ni bilo več kredita. Nekaj časa je celo kazalo, da gre sploh ne bodo obnovili ter da bodo ustavili vožnjo na nji.

Obnovitev dolenske proge je prav tako potrebnata, kakor zgrajitev svetokriške proge. Zanimivo je, da sta obe progi enako dolgi, in sicer po 1.800 m. Toda svetokriška proga bo imela dvojni tir, med tem ko ima dolenska enojnega, zato računamo, da je svetokriška proga po dolžini tirov dolga 3.600 m. Ta proga bo po včasini položena v sredino načrta. Podaljšali jo bodo — v dolžini 500 m —, če bo promet na obnovljeni progi dovolj živahan.

Delati bodo začeli v drugi polovici septembra. Nekaj delavcev, (zdaj jih je zapošlenih pri svetokriški progi 80) bodo lahko zaposlili na dolenski progi, še preden bo kontanjo vse delo v svetokriškem okraju. Ob koncu oktobra bo dolenska proga že obnovljena. Delati bodo začeli pri kolodvoru, zato bo tramvaj nekaj časa še vedno lahko vozil, dober pač ne bo razkopana star proga. Skrbeli bodo, da tudi sicer promet ne bo mnogo trpel. Sicer bo pa vse delo kontanjo že v poludružem mesecu ter bo sentjakobski okraj le dober mesec dni brez tramvaja.

Stroški obnovitve dolenske proge bodo znašali 1.900.000 din, med tem ko bodo izdali za svetokriško progo 2.450.000 din.

ZOPET FILM, KI BO ZANIMAL VSO LJUBLJANO!
HARRY BAUR
Skravnosti Rdečega morja

Borba morskih roparjev na življenje in smrt. Lov na krásne bisere, ki tvorijo ogromno premoženje. Pustolovščine pod vročim soncem, v bežnicih opija, o kramnih citamov v najbolj fantastičnih romanih.

Proslava 20 letnice Jugoslavije

MEJA IMA SVOJO POSEBNOST

Maribor, 28. julija
Plakati z velikim mejniki v drž. barvah vas vabijo na mejo v Maribor. Kaj je meja, vemo tisti, ki živimo na meji. Meja ima svojo posebnost. Bolj kot valovi domačega življenja butajo ob mejo vplivi zunanjega sveta. Tu ne gledamo le drug druga, varni v sredi svoje domovine, tu nas vse gleda sosed. Sino li dorasi, da znamo pozabiti sebe in na vse razlike med nami, kadar nas kliče meja? Sino dorasi! Vsa Slovenija se je razgibalna in se pripravlja na pohod k mejniki v Maribor. Tu ne bo ničesar ali manjši, nihče glasnejši, nihče vidnejši, nihče prvi, nihče zadnji, tu si ne bomo merili svojih moči med seboj, pač pa bomo merili veličino svoje ljubezni do skupne domovine. Tu na meji bomo vsi razumevali, kaj nam je domovina in lastna država in narodna dinastija. Res ni treba, da smo vedno povsod taki, na meji pa mora biti tak!

Bratje in sestre, ki se pripravljate, da prihite v Maribor, mislite na to, da ima meja svojo posebnost! Pridite, pride in razpoloženju Maistrovih borcev iz leta 1918!

Maribor pripravlja praznično okrasitev mesta. Mesto Maribor ve, da bo taborni dan velik obmejni narodni praznik in zato se pripravlja nanj, da bo praznično oblečen. Kolodvori in ulice se že pripravljajo za okrasitev kakor tudi taborni prostori. Zasebne hiše, posebno kjer bo sprevid, bo bogato okrašene. Na tisoč metrov blaga za zastave so nakupili odbor kakor tudi privatiniki. Tudi udeleženci sami bodo nosili poleg tabornega znaka, to je lipov list z državno trobojico, tudi šopek. Naj nas vse okrasitev dvigne v pravo praznično veselje.

Slovensko lovsko društvo, podružnica Maribor, se udeleži prireditve letosnjega VII. Mariborskoga tedna od 6. do 15. avgusta s posebno razstavo, na kateri bo prikazalo zlasti biološko sliko divjadične v posameznih lovskih revirjih od gozdova do polja, na veliki berlinski razstavi odlikovane trofeje in dvajsetletni razvoj svojega delovanja. Po zasnovanju načrtih sedeč, bo ta razstava zanimiva za lovec in nebove.

Koračnica Mariborsk. tedna. Komponist Andrej Haleker je zložil za Mariborski tečeden posebno koračnico, katero je instrumentiral kapelnik vojaške godbe g. Josip Jiranek. Koračnica se bo igrala prvič na enem prihodnjih promenadnih koncertov v mestnem parku. Uprava Mariborskoga tečena bo klavirsko partituro razmnožila in jo dala občinstvu na razpolago. Po izjavi strokovnjakov je koračnica dobro uspela in se bo gotovo hitro udomačila.

Male domače živali niso velikega pomena samo v prehrani, ampak nam dajejo tudi še razne druge važne surovine in produkte. Kako vsestranska je njihova korist zlasti za malega človeka in še prav posebno v sedanjih težkih časih, bo najbolj natančno pokazala velika razstava v okviru letosnjega VII. Mariborskoga tedna od 6. do 15. avgusta.

Stari Maribor je živel dolga stoletja pretežno od kmetijstva in obrta. Novejši raz-

krilkega okraja, a računati je treba, da najbrž bo po pridruži do regulacije še desetletje. Dotolej bo načrtana proga prav tako storila službo kakor tračna. Železnične tračnice bodo položene na trden temelj in vožnja po njih bo prav tako varna in učinkovita kakor po tramvajskih, hribičastih tračnicah. Delo dobri napreduje in to brez septembra končano. Cez 10 dni bodo pa tudi že zopet odprte ceste pri Železničnem podvozu, nакar vozniški težko čakajo. Ko bo reguliran svetokriški okraj, bo odpravljen klanec pred kolinsko tovarno, ki so ga že zdaj, pri tramvajskih delih, zmizali za 70 cm.

Proga bo pred pokopalisciščem tvorila obliko zanke ter bo obkrožila Kunaverjevo vrnarijo, držala bo nekaj časa ob Savski cesti, pri mitnici pa bo krog sklenjen.

Dolenska proga bo ležala v starri trasi. Imela bo tri izogibališča kakor zdaj, in sicer pri Sv. Jakobu, trgu ob Privozu in pri strelišču. Postaje bodo ostale iste. Nov bo tudi zgornji ustroj proge. Tračnice bodo zelo močne ter težke. Na mri tehtajo 50 kg. Na novi progi bodo lahko vozili 10-tonski in tudi 12-tonski vozovi. Stare motorno vozove, ki jih je še 14. bodo predelani v klopne, razen tega bodo pa izdelani še 7 motornih vozov. Na dolenski progi vozijo po trije vozovi. Proga zdaj še ne bodo podaljšali proti Rakovniku, kakor je bilo predloženo. Vzorec z vklj. na vse strani zelo ugodnej. Na evdenciji ob vsakem vremenu! Uprava.

Stavka pri »Opelki«

Ljubljana, 29. julija
Stavka pri opekarni družbi »Opelki« (lastnica »Ljudske posojilnice«) traja že 14 dni. Delo je zapustilo 70 delavcev, ki vztrajajo tem bolj odločno, čim bolj trinoglavio zavrča njihove skromne zahteve podjetje.

Prejšnjo sredo je Inspekcija dela sklical pogajjanje med zastopniki delavstva, ki je organizirano v Jugoslovenski strokovni zvezi in podjetja. Na sestanku je zastopnik podjetja odobil stevilni poizkus za sporazum in izjavil, da je podjetje vztraja iz načela pri svojem stalnišču. S tem je priznal, da bi podjetje sicer lahko ugodilo delavščim zahtevam, a jim noče.

Delavstvo je napravilo še zadnji poizkus, da bi prišlo do sporazuma: sestavilo je vlogo, v njej utemeljilo svoje skromne zahteve in jo naslovilo na upravnih odbor. Podjetje bi na račun povrašanje delavščin meži izdal letos le 10.000 din več in bi mu zaradi tega nedvomno ne bilo treba zapreti tovarne, kakor je grozilo. V sredo je delavstvo prejelo odgovor, da podjetje je vztraja na svojem stalnišču.

Raznašajo se vesti — kakšen je njihov namen in odokd izvirajo, je prav lahko ugantiti — da bo kmalu podjetje zaposlilo druge delavce, ki bodo prispele z deželo, odnosno, da bo po stavki započelo. Delavstvo se ne strasi nobenih groženj ter je tem bolj odločno, čim hujše so grožnje. Delavci pravijo, da jim je vseemo, če izguba delo, stavki pa bodo prav tako iz načela, kakor podjetje iz načela odklanja njihove zahteve. Javnost je delavstvu načrtona, saj je znan, kako upravljene so delavske zahteve po povišanju plač zradi draginje.

SOKOL
30 letnica Sokola Dolenji Logatec

voj industrije je obtru sicer odvzel prejšnji položaj in pomen, kljub temu pa še vedno tvori dragoceno panogo našega narodnega gospodarstva. S ponosom moremo ugotoviti, da so mariborski obrtni izdelki dosegli zlasti v zadnjih letih tako sodobno višino, da morejo z uspehom tekmovali z najboljšimi domačimi in v tujini. Kdor ne verjam, se bo lahko o tem prepričal na obriti razstavi ob priiliki letosnjega velikega VII. Mariborskoga tedna v casu od 6. do 15. avgusta. Za vse obiskovalce je dovoljena na naših železnicah polovična vozovnina.

SOKOL
30 letnica Sokola Dolenji Logatec

S hitrim koraki se približuje naš veliki praznik, proslava društvene 30-letnice, ki bo združena z zetom obveznega sokolstva in razvijetrujem dveh praporov. Naš naračaj prejme prapor, ki so ga izdelale vrlo člane pod vodstvom s. Anice Blaznovne, deca pa prejme v dar prapor biških idrijskih Sokolov, kar je dokaz telesne povezanosti in predvajnega sodelovanja med idrijskimi in logaškimi Sokoli. Pot v Idrijo je vodila skoznji Logatec, vsled česar je umljivo, da so tudi idrijsani vsem na čelu bivši idrijski župni starosta in naš današnji I. zamenik staroste SKJ br. Engelbert Gangl veliko pomagali, da je v Logatcu tako mogreno. Sokol razprostiral svoja krila. Deležnemu praporu bo kumoval br. Engelbert Gangl in Idrijsčanka naša dolgoletna in mlajša načelnica vojne skupnosti Davorinka Dežela.

Pred 30 leti je bil prvi nastop notranjih Sokolov v Logatcu, na katerem so logaški Sokoli že tudi nastopili, to pa po komaj dobrem mesecu obstoja, kar je bila začetka ustanovitelja in načelnika takratnega akademika br. Toma Tolazzija, ki je bil duševni in strokovni vodja in njemu gre za vse tridesetletno delo, na katerega zremo s ponosom, največja zahvala.

Letos praznujemo tri občetnice: 30-letnico obstoja, 25-letnico razvitja praporov, ki je kumovala s. Josipina Sicherlova. Prapor je bil za časa okupacije po Italijanih spravljen v Ljubljani pri Ljubljanskem Sokolu in so ga sponzorili leta 1921 na odboru Raljanov pričeski nazaj ljubljanske Sokoli, ki so prišli iz Vrmnika peč v Številnem spremlju 163 krovov. Prilikom izročitve zastave našemu državnemu etu imela krasna nagovorove br. Vladimír Ravnhar in bivši starosta našega društva Avgust Kraigher. Vas Slovenija je poslala brojčavne čestitke k naši priznaju v svobodnem Jugoslaviju, in Skopja pa nam je brojčavil naš bivši načelnik dobravoljec br. dr. Tomo Tolazzi.

Leta 1923. smo otvorili Sokolski dom, združen z delnim župnim izletom in pod lastnino krovom se je še prvoč dobro skrivno in uspešno delo. Danes lahko smemo trdimo, da je naša sokolska družina med prvimi v podeželju, posebno odkar smo se postopil zastavi br. Engelbert Gangl in velikim izmenjanju kraljevnih faktorjev osnivali naš dom. Letos smo se udeležili z nad 200 pripledskim poklonitvom VII. krajske Benedicte. Gorelo je zjutraj okrog 4 ure in niso nječesar restili. Benedicelj se je ravno nahajjal v Kraju in zapora, kjer je redni nekaj pretepa v Stražišču moral odseči 6 dn. V zapori je bil ravno zadnji dan, ko so mu pristi povedati, da mu je doma pogorela hrta.

Nedelje popoldne se je z mojim trgovcem

leže našega praznika in tako pripomorejo k čim lepši in dostojnejši praznovani, kar nas bo samo okrepilo in podpiralo k še intenzivnejšemu in vztrajnejšemu delu ob zapadni meji. Zdravo!

Uprava Sokola Ljubljana — Vsi vabi svoje članstvo in narodje, da se v polnem številu udeleži nastopa bratstva društva na Brezovici, ki bo v nedeljo 31. t. m. ob 16. na letnem televadžiu v Radni. Zbor članstva (metelovadžiu) v nedeljo 31. t. m. ob 14. na vrhu sokolstva na Brezovici. Državno za zagradbo in vzdruževanje sokolstva na Viču ima rednji občini v torki z 2. avgusta in 20. v. sojini sobi apsol. doma. Udeležba na občinu zboru za vse članstvo društva obvezna. Uprič.

Sokolsko društvo Brezovica ponovno vabi vsa bratstva društva in članstvo občin na svoj letni nastop, ki bo v nedeljo 31. t. m. ob 16. na letnem televadžiu. Ker gradimo prepotrebni sokolski dom, pričakujemo številne udeležbe, da nas tako tudi omogočimo podprtje pri našem nesobičnem sokolskem delu. Bratje in sestre, ki imate slavnostne kroje, pridevite v njih, da tako tudi javno manifestiramo za Tyske ideale. V nedeljo zbor sokolstva na Brezovici! Zvezne v vlaki na vse strani zelo ugodnej. Na evdenciji ob vsakem vremenu!

Uprava Sokola Ljubljana — Vsi vabi

ponevad trgovec g. Sifrer Franc. Za neko stranko je hotel s police v zavoj skrivno in je silezel po lastnici. Pri tem se mi je pa spodrljalo in je padel v zavoj. Njegov družbenik g. Andrič je sicer g. Sifrerju ujel, da mi zdel ob pult z glavo, pri tem pa mi je leva noga zapletila v lastnico. Zdaj je zlomil v gležnju. Ponevadence so odpeljali v ljubljansko bolnico Kranjski reševalci.

Včeraj popoldne se je pa na poti z Brezij, ko je šla po stopnicu ponevadencu neka sestra s beradicami. Pri padcu so si zlomili levo roko in se skrivali tudi po desni strani prsi. Ko se je igral 18letni sin posestnike Jože Esh iz Žaborke pri Konjicah v nedeljo z dinamito na poti, ki je bil nasel na državni cesti v Stranicah, je patrona eksplodirala in mu raznesarila tri prste desne roke. Ponevadenci se zdravijo v celjski bolnici.

Železničarska obrtna šola

Maribor, 28. julija

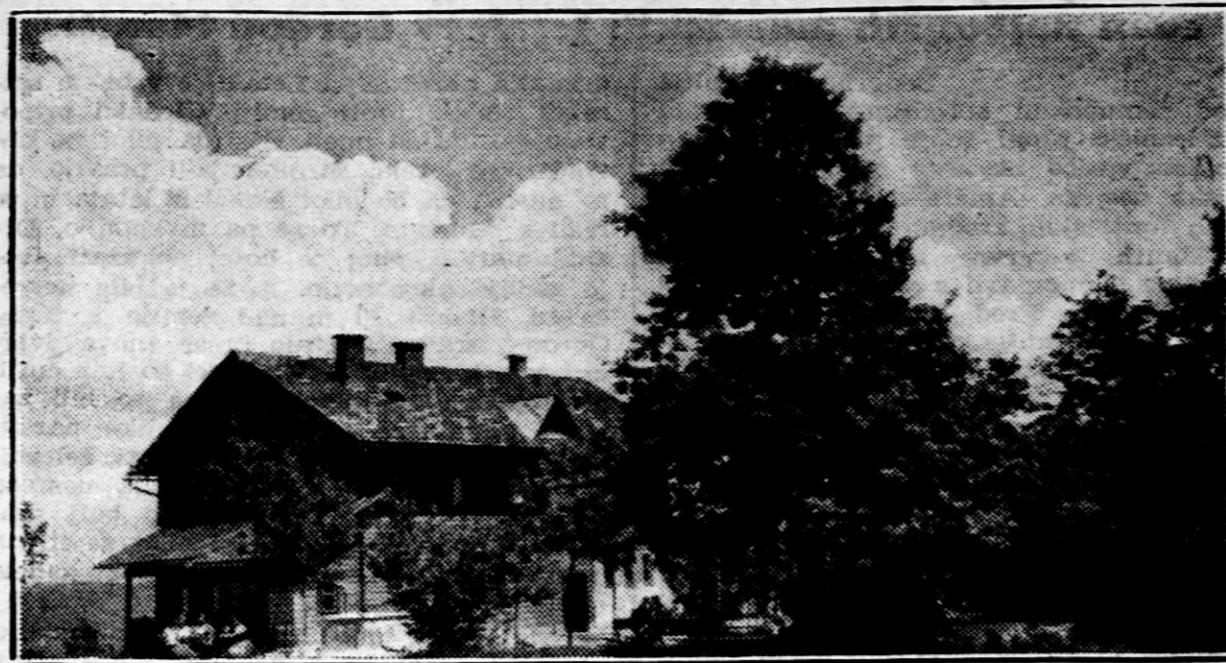
V obrtni šoli pri glavnem železničarskem delavnicah bo za šolsko leto 1938-39 sprejetih 220 novih učencev. Od teh bo sprejetih v obrtno šoli po delavnicih železničarskih 40 učencev in sicer: 32 ključavničarskih, 4 strugarski, 2 električarski, 1 mizarski in 1 pleskarski. Obrtna šola traja 4 leta. Ob koncu četrtega leta dobre učence izpricavajo v končani železničarski obrtni šoli in izkaz, da so polozili izpit za pomočnika. Ramg železničarske obrtne šole je enak 4 razredom srednje šole z malo maturo ali z zavrsnim izpitom.

Za čas šolanja dobičajo učenci placo in to: v prvem in drugem letu po 12 din, v tretjem letu po 14 in v četrtem letu po 16 din za vsak delavni dan. Za stanovanje hrano in obliko morajo skrbeti starši ali skrbniki. Učenci so zavarovani za primer bolezni pri železničarskem bolnišču. Solnina so določa in plačuje po višini odmerjenega davka.

Obret se odreže po opazjanju na učenca v prvem šolskem letu. Po možnosti se upoštevajo tudi želje učencev. Pogoji za sprejem so: da je kandidat državljan Jugoslavije, da je duševno in telesno zdrav, da ni mlajši od 14 in ne starejši od 16 let in 8 mesecev na dan 1. septembra 1938, da ima najmanje dva z uspehom dovršena razreda gimnazije ali katere druge srednje šole, da je lepega vedenja. Kandidati morajo

Na Polževe na počitnice!

S Polževega je najlepši razgled, kar jih more nuditi
Dolenjska

Ljubljana, 29. julija
Kje so še tisti časi, ki je še Fran Erjavčev sinar lezel na Golovec Mnogo je pož takrat doživel, čeravno, je bila kralka njegova pot. Toda česa vsega ne bi doživel šele, če bi se spustil tja do Višnje gore in se naprej — na Polžev!

Lepa je Gorenjska s svojimi sivimi velikani in divna je Štajerska z zelenim Potorjem in Slovenskimi goricami — toda vse to se združuje v enem samem razgledu s Polž vega pod cerkvico sv. Duha. Tu imate gozdove, bukovine in smrekove, hribi in doline in v ozadju planine — Julijske in Savinjske Alpe. Če grest, peš iz višnje gore skozi Pustavo in gozd, ki je gotovo najlepši prirodnji park na Dolenjskem — vas navduši ravna senčna pot, da vam je žal, ko se konča in se predvami odpre razgled na cerkvico sv. Duha in dom pod njim, Polžev. Če sedete v avto ali voz, vas pripelje čisto pred dom, da vam je treba samo vstopiti in si prizemati dušo, ki je med potjo od navdušenja skoraj odletela. In potem se ozrete in se čudite, da še niste obiskali tega skrtevja raja in prisete, da postanete stalen gost Polževega.

Letos bo zgrajena nova cesta, ki bo pella od Puščenica čez Novo in Križko vas do doma, prihoden leta pa bo podaljšana na drugo stran prav do Krke. Izletniki in potniki, ki bodo potovali na Dolenjsko, bodo imeli na tej cesti gotovo najlepši razgled, kar nam jih more nuditi Dolenjska. Najbrže pa ne bo med

njenimi nobenega, ki se ne bi ustavil pred domom in v veseljem sprejet ponudeno na prvovrstno poštbo sedanjega oskrbnika, ki se trudi na vse načine, da bi gostrom čim bolje ustregel. V Ljubljani sem zvedel za dobro kapljico na Polževem in po dolgem odlaganju sem se vendar odločil za ta izlet. No, odkrito rečeno, da sem očaran nad presečenjem, ki jih skriva ta prelepi kraj — čisto pozabil na kapljico, ki me je prav za prav tja gori privlekla. Me seveda vince tudi ni pozneje razočaralo in kuhinjske dobre Polževega ne zaostajajo prav nič za pijačo. Da se je oskrbnik iznenavljal pri poštbi polževi potencialni, mu štejemo samo v dobro.

In se v nečem se na Polž loti od pravega, to je, da je njegova hišica odprta pozimi, ko nudi smučarjem teko zavetišče. Gori dol grem smučina od Grosuplja čez Polžev do Stične... Zima je pa že daleč, zdaj smo sred pasjih dni, ko je človeku oddih na svežem zraku, sredi zelenih gozdov tako zelo potreben. Polžev je kot ustvarjen za počitek in je priznani tem bolj, ker je od vseh naših letovišč najblžje Ljubljani, ker nikjer ne najdete takšno idealnega miru s tako čistim zrakom in krasnim razgledom. Postreba je zdaj v domu prvo vrstna, cene pa zelo zmerne. Polna penzija s petkratno hrano dnevno stan. samo 45 din. Dom na Polževem ima telefon (medkrajevni Višnja gor. 1), električno razsvetljavo, vodovod, kopalnico in radio.

Pred dobrim letom je svetovni tisk zabeležil vest, da se je Rooseveltov sin Franklin oženil z Ethel Dupontovo. Ethel je hči bogatega tovarnarja orožja Duponta in svetovni tisk je porabil to priliko za ugotovitev, da so Duponti mogočnejši od Morganov, bogatejši od Vanderbiltov in vplivnejši od Astorjev. Če nekaj mesecev smo pa zvedeli, da se je zarocil najmlajši sin ameriškega prezidenta John A. Lindsay Clarkovo.

Kaj govorji za to, da je ostalo v potopljilju res toliko milijonov? Da je ostal spomin na to ladjo v Franciji živ, pridajo mnogi, toda brezuspešni poskusi dvigniti ladjo. Zdaj, ko je zato tako močno poskodelo v vrednosti in pomenu, so se zopet lotili tega načrta. Potopljeno ladjo hoče dvigniti holandsko-francoski konzorcij, ki naj bi mu pripadla tretjina zaklada.

Poroka najmlajšega Rooseveltovega sina

Pred dobrim letom je svetovni tisk zabeležil vest, da se je Rooseveltov sin Franklin oženil z Ethel Dupontovo. Ethel je hči bogatega tovarnarja orožja Duponta in svetovni tisk je porabil to priliko za ugotovitev, da so Duponti mogočnejši od Morganov, bogatejši od Vanderbiltov in vplivnejši od Astorjev. Če nekaj mesecev smo pa zvedeli, da se je zarocil najmlajši sin ameriškega prezidenta John A. Lindsay Clarkovo.

John Roosevelt in njegova soprona

Zaroki je kmalu sledila poroka in ameriški listi so zopet na dolgo in široko pisali o Rooseveltovih rodbini. Pisali so pa tudi, kako se mlada razumeta, kje preživljata medene tedne, kaj je doživela nevesta in kakšno preteklost ima za seboj ženin, kakšno je bila svatba in nevestina poročna obleka itd. Ženski svet je najbolj radoval, kakšno obleko nosi na poroki tako bogata nevesta. Nevestina obleka je bila načrtna iz belega organija, za okraske so pa porabili 60 m svilenih trakov. Tašča, Rooseveltova soprona, prva dama Amerike, ji je podarila krasno biserno ogrlico. Poroka je bila v mestecu Nahantu v državi Massachusetts, kjer je bilo zbranih 20.000 radovednežev. Na poročno gostijo je bilo povabljenih samo 500 gostov.

Gospa Desvarennesova je bila žena nagih odločitve.

Vzela je pisemski papir in s svojo veliko pisavo je napisala naslednje vrstice na Petrov naslov:

— Če nočes po svojem povratku najti Miheline omožene, se nemudoma vrni.

To grozilno pismo je postal mlašeniku, ki se je prav kar mudil v Tripolis.

Potem se je pa zopet lotila svojih trgovskih poslov, kar da se ni nič zgodilo. Njen neprodorni obraz ni v teh treh tednih niti za hip izdal težkih bojev njenega srca.

Po gospe Desvarennesovi določeni rok bi bil moral princu poteći tistega jutra.

Strupnost, s katero je sprejela lastnica podjetja zastopnika vojnega ministra, je kazala na razburjenje, izvirajoče iz nujnosti bližajoče se odločitve. Skozi osm dnevi je vsako jutro pričakovala Petra Kolebajčiča med neobhodnostjo izpolnitvi obljubo glede odgovora prinisu in željo videti njega, ki ga je ljubila kot svojega sina, približati se globinam njegovega srca in črpati nove sile iz njegovega obupa, skoraj ni živel.

Misila je na to, da bi si izprosila od princa novo odgovitev in zato je bila njena edina želja, da bi Cayrol prišel.

Le-ta je prišel kot nalašč. Njegov obraz je bil resen, kar da prinaša važne novice.

S pogledom je pokazal na Marechala, kakor bi hotel reči gospe Desvarennesovi:

— Govoriti moram z vami med širimi očmi, pošljite mi pa proč.

Ona je razumela in je odgovorila z odločno kretnjo:

— Govorite lahko vpričo Marechala, njemu so znanе vse moje zadeve, kakor meni sami.

— Tudi tista, ki me je privedla k vam? — je vprašal Cayrol presenečeno.

— Da, tudi tista. Morala sem imeti nekoga pri sebi, s komur bi mogla govoriti o njiju, sicer bi se bila zadušila. Povejte torej, kaj je vas privedlo k meni... Princ?

— Da, za princa gre, — je vzkljuknil Cayrol nevoljno. — Peter je prispel.

Gospa Desvarennesova je naglo vstala. Kriji je pritisnila v obraz, oči so se ji zaokrile in usta so se ji odprila k radostnemu nasmehu.

— Končno! je vzkljuknila. — Toda kje je? Kako ste zvedeli za njegov prihod?

— Ah, bože moj, čisto slučajno. Včeraj sem se napotil v Fontainebleau na lov in vracal sem se danes z jutranjim ekspresom... Ko sem prispel v Pariz in stopil na stopil na stopil, sem zagledal pred seboj visokoglavega bradatega moža. Cim me je zagledal, je zaklical: Ah, Cayrol! Bil je Peter. Spoznal sem ga samo po glasu. Zelo ga je izpremenila brada in potti je bronaste kakor Afričan.

— Kaj je vam dejal?

— Urejuje Josip Zupančič — Za Narodno tiskarno Fran Jeran — Za upravo in literaturo del Heta Oton Christof — Vsi v življenju

Zlati zaklad na dnu Seine

Kaj ve vsak otrok v Le Havru? Francoski kronski zaklad, slovenča ogrica Marije Antoinette, dragulji in zlato plemiških rodin v samostanov, leži na ladji na dnu Seine. To je dogodek, senzacionalnejši od romantičnega dviganja zakladov iz potopljencih piratskih ladij, ker gre za miljardino vrednost v zlatu in draguljih, deloma res za francoski kronski zaklad iz revolucije. Je 150 let leži ta zaklad v potopljeni ladji na dnu Seine blizu ribiške vasi Quillebeuf.

Pravljica ali resnica? Gre za veliko jedrino, ki je bil njen kapitan Anglež Cumming. Ze pri imenu ladje se začenjajo skrivnosti. »Telemaque« se je imenovala in to ime je bilo za takratne čase zelo moderno. Jadrnica je vozila v primeri z drugimi zelo hitro. Spremila jo je baje druga ladja »Quintadoline«. 3. januarja 1790 sta baje zapustili obe ladji v gosti megli Rouen na Seini, toda počasnejšo »Quintadoline« je dohitela revolucionarna policija, ker je v zlata premoženje bežecga francoskega plemstva. O tej ladji se poznaje nič več govorilo. Po drugi verziji je pa izpremenila zagonetno ladja še v širokem ustju reke svoje ime iz »Quintadoline« v »Telemaque«. Nastala je bila zelo močna plima tako, da bi se bili vsak kapitan z normalnim tovornom v čisto vestejstvo zatekel v najbližje pristanišče. Kapitan »Telemaque« je pa imel posebno nalogo. Dobil je bil spremno pismo, ki ga je smel odpreti sele onstran morskega svetnika v Quillebeufu.

Kaj govorji za to, da je ostalo v potopljilju ladji res toliko milijonov? Da je ostal spomin na to ladjo v Franciji živ, pridajo mnogi, toda brezuspešni poskusi dvigniti ladjo. Zdaj, ko je zato tako močno poskodelo v vrednosti in pomenu, so se zopet lotili tega načrta. Potopljeno ladjo hoče dvigniti holandsko-francoski konzorcij, ki naj bi mu pripadla tretjina zaklada.

Poroka najmlajšega Rooseveltovega sina

Pred dobrim letom je svetovni tisk zabeležil vest, da se je Rooseveltov sin Franklin oženil z Ethel Dupontovo. Ethel je hči bogatega tovarnarja orožja Duponta in svetovni tisk je porabil to priliko za ugotovitev, da so Duponti mogočnejši od Morganov, bogatejši od Vanderbiltov in vplivnejši od Astorjev. Če nekaj mesecev smo pa zvedeli, da se je zarocil najmlajši sin ameriškega prezidenta John A. Lindsay Clarkovo.

Kaj govorji za to, da je ostalo v potopljilju res toliko milijonov? Da je ostal spomin na to ladjo v Franciji živ, pridajo mnogi, toda brezuspešni poskusi dvigniti ladjo. Zdaj, ko je zato tako močno poskodelo v vrednosti in pomenu, so se zopet lotili tega načrta. Potopljeno ladjo hoče dvigniti holandsko-francoski konzorcij, ki naj bi mu pripadla tretjina zaklada.

Nedavna rekordna vožnja prve angleške parne lokomotive popolne aerodinamične oblike, s katere je bila dosegla hitrost 200 km na uro, je pomenila več, nego način prekosa tehnologije. Pokazala je namreč, da parne lokomotive građevi tehnički še niso izpogovorili zadnje besede in da bi bilo še prezgodaj prorokovati, da bo parna lokomotiva v doglednem času izločena iz osrednjega prometa, da jo bo izprodružil aerodinamični motorni vlak. Nove izkušnje v Angliji so parni lokomotivi zopet priborele, odgovarajoče mesto za več desetletij. To je zlasti važno za nas, kajti v naši državi imamo toliko premoga, da bi nastala v prenovečni industriji najhujša kriza, če bi zelo nečlane ne rabile toliko premoga.

Pred leti se je mnogo govorilo o kodočnosti železnic in njihove ureditve. Na cestah se je pojival nevaren tekme v avtomobilih, ki ne potrebujejo tračnic in je torej njihov promet izgotovil vidika ugodnejši. Na železniških tračnicah se je pa odločalo, da električnih in motornih lokomotiv. Za motorje je govoril cenejni promet — saj so laži od lokomotive, da jim ni treba vleti toliko mrtve teže — za električne lokomotive pa čistoča ter mirna in hitra vožnja. Potem je pa naenkrat poseglava v to tekmo zopet staro lokomotivo. Skozi desetletja se ni bila izpremenila. Zdaj je pa naenkrat napravila skok, ki je mahoma razvorižil dvomljivice o njeni bodočnosti. Nekoč se je trdilo, da ni mogoče prilagoditi parne lokomotive modernim zahtevam zlasti zato, ker ne da vtijsniti v aerodinamični suknjič. V najboljšem primeru so obesili na nju plodovito, ki je nekoliko ublažila zračni odpor. Toda kam s tem v primeru z motornim vlakom. Inženjerji se pa ne da lahko ugnati. Prejzusili so to in ono, izdelali več modelov, s katerimi so delali poskuse v predorih, kjer so umetno metali na modelje tako močne zračne take, kakor da bi vozili s hitrostjo 250 km. Pri tem so ugotavljali, kje še kaj manjka, kakšne so še ovire, dokler ni nastala idealna aerodinamična oblika. Šele potem so izdelali lokomotive na prenovečni velikosti in ta je dosegla z odpovedajočimi vagoni hitrost 200 km na uro.

Vlak prejšnjega tipa, ki je vozil s hitrostjo 150 do 160 km na uro in drugi podobni vlaki, je potreboval 1400 HP samo zato, da je premagal zračni odpor. Novi aerodinamični vlak pa potrebuje zato samo 336 HP. Potra kuriča se je znižala skoraj za četrtino. In železnični, ki je tako srečno preizkusil prvo parno lokomotivo aerodinamične oblike, je že naročila več takih lokomotiv in priradičnih vagonov. Toda inženjerji pravijo, da še niso izpogovorili zadnje besede. Parne lokomotive bodo vozile še ekonomičneje. Doseže se rabi razmeroma nizek pritisk. Toda kapaciteta in ekonomičnosti izrabljene pare se dviga nesporazumno hitro s povečanjem pritiska. Zato v Angliji začenja preizkusiti pravilno, da kaj ne gre. Vse nesrečni, da se v njih razmisljamo. Konfrontirani sami s seboj doživljamo to, kar imenujemo moderna psihoterapija občutek manjvrednosti.

Kaj je občutek manjvrednosti? To je mučenje stanje občutka lastnega vrednotenja. Od kaj izvira? Iz prizadevanja ostati načrtni. Razen tega pa pridemo pogostu načrnik sami s seboj. Razmisljamo o sebi, zavzemamo stališče do tega, kaj smo storili ali kaj se hočemo storiti, odobravamo eno, odklanjamo drugo, v celino se svojih dejanih ali pa smo nesrečni, da se o njih razmisljamo. Konfrontirani sami s seboj doživljamo to, kar imenujemo moderna psihoterapija občutek manjvrednosti.

Kaj je občutek manjvrednosti? To je mučenje stanje občutka lastnega vrednotenja. Od kaj izvira? Iz prizadevanja ostati načrtni. Razen tega pa pridemo pogostu načrnik sami s seboj. Razmisljamo o sebi, zavzemamo stališče do tega, kaj smo storili ali kaj se hočemo storiti, odobravamo eno, odklanjamo drugo, v celino se svojih dejanih ali pa smo nesrečni, da se o njih razmisljamo. Konfrontirani sami s seboj doživljamo to, kar imenujemo moderna psihoterapija občutek manjvrednosti.

Caj, ženica, ne vem, kdaj se danes vrnem. Bojam se, da ne bom mogel pravocasno končati važnega dela. Če bi ne mogel priti k večerji, to obvestim.

Nikar se ne trudi. Obvestilo sem že prečitala, moleči ti je iz zepa.

NUJNO DELO

— Čaj, ženica, ne vem, kdaj se danes vrnem. Bojam se, da ne bom mogel pravocasno končati važnega dela. Če bi ne mogel priti k večerji, to obvestim.

— Tudi tista. Morala sem imeti nekoga pri sebi, s komur bi mogla govoriti o njiju, sicer bi se bila zadušila. Povejte torej, kaj je vas privedlo k meni... Princ?

— Da, za princa gre, — je vzkljuknil Cayrol nevoljno. — Peter je prispel.

Gospa Desvarennesova je naglo vstala. Kriji je pritisnila v obraz, oči so se ji zaokrile in usta so se ji odprila k radostnemu nasmehu.

— Končno! je vzkljuknila. —